

kabahatler kanunu

FURKAN ÇALIŞKAN

3. BASKI

profil

ŞİİR

KABAHATLER KANUNU

FURKAN ÇALIŞKAN

Furkan Çalışkan
1983 Ankara doğumlu. İstanbul Üniversitesi İnşaat Mühendisliği bölümü mezunu. Yüksek Lisans eğitimine devam ediyor. Şiir ve yazıları ağırlıklı olarak *Dergâh*, *Kırklar* ve *Derkenar* dergilerinde yayınlandı. *Kabahatler Kanunu* ilk kitabıdır.

KABAHATLER KANUNU

FURKAN ÇALIŞKAN

PROFİL

© Furkan Çalışkan, 2009
© Profil Yayıncılık

Yazarı / Furkan Çalışkan
Kitabın Adı / Kabahatler Kanunu

Genel Koordinatör / Münir Üstün
Genel Yayın Yönetmeni / Cem Küçük
Editör / İbrahim Tenekeci

Kapak Tasarım / Yunus Karaaslan
İç Tasarım / Adem Şenel
Baskı-Cilt / Kayhan Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Merkez Efendi Mah. Fazılpaşa Cad. No:8/2 Topkapı/İSTANBUL
Tel: 0 212 612 31 85 - 576 00 66
Sertifika No: 12156

1. BASKI MAYIS 2009
2. BASKI HAZİRAN 2010
3. BASKI ŞUBAT 2015

978-975-996-212-8

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No: 12391

PROFİL: 146
ŞİİR : 07

PROFİL YAYINCILIK
Çatalçeşme Sk. No: 52 Meriçli Apt. K.3
Cağaloğlu - İSTANBUL
www.profilkitap.com / bilgi@profilkitap.com
Tel. 0212. 514 45 11 Faks. 0212. 514 45 12

Profil Yayıncılık Maviağaç Kültür Sanat Yayıncılık Tic.Ltd.Şti markasıdır.

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Furkan Çalışkan ve Profil Yayıncılık'a aittir. Yazarın ve yayıncının izni olmadan herhangi bir formda yayınlanamaz, kopyalanamaz ve çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

KIRKBİNSİNEK	7
ELBRUZDAN ÇALINAN İHTİMAL	10
BİSİKLETİN YANINDA KOŞAN ÇOCUK	13
MUKAVEMET	16
İSİMSİZ	20
MEZZO MORTE	22
BARKODSUZ	25
BİTMEZ HİKÂYE	29
ÜLKEMİN EV HALLERİ	32
UZUN ZAMAN	36
37^0	41
MANDALİNA KABUKLARI YA DA WAGNERDEN KANAMALI	44
EKSİK EVRAK	47
PRİMADONNA	49
İNGİLİZLERİ KİM YENECEK SENİ KİM ÖPECEK	53
RACH 3	57
İYİ ŞEYLER	61
VAKUM	65
ÖLÜMDEN ÖNCE İLK ANTRAKT	68
POLİÇE YIRTMAK	71
MESKÛN MEKÂN	74
DURMA, ŞAHİT YAZARLAR	77
TRAFİK	80

KIRKBİNSİNEK

Şairin suçu! Bir resimde gibi olmanın endişesi
Terliklerle fırladım arkandan bir bilsen
Endişe ve suç, turuncu vida, mavi kedi
İnsanız ya canım etken ya da edilgen
Bir tek salonu olan ev hanımı kederi...

Ah evet acı, bereden taşan saçların kadar
Rutubetten kuruyamamış bir çarşaf gibi ağır
Terminale bırakıyorum kendimi kimimi kimsemi
İllerden gelen adamlar, kasket, kasvet ve kehribar
Tatulasın sen desem şimdi soracaksın nedenini
Ben de sorardım mesela insanlar neden ağlar...

Şair burada bizden söz etmiş onlar bilmez sevgilim
Kırkbinsinek konar acının üstüne onlar görmez
Şeytan aldı götürdü beni, bulamazsan onlar ne gerek
Ölmek değil de canım sakat kalmak korkusu sanki
Bize rüyanın değil uyanıklığımızın tabiri gerek.

ELBRUZDAN ÇALINAN İHTİMAL

Mustafa Akar'a

Çığırından çıkmış bir atlıkarıncaydık rabbim
Ay koşarken antenlerin arasından
Yarısı dışarıda kalırdı yağmurun
Aşk haddinden emekli olur şükür derdik
Ömrümüzün durakları, gece ve portakal kim bilir
Daha gelmedik mi sabaha diye sorabilirdik
Sabah yakın değil midir?

Düşman kazanacak olursa eğer
Ölüler bile payını alacak zamandan
Elbruzdan çalınan bir ihtimaliz
Teki kaybolmuş eldivenler gibi kalakalan
Saksıda aspirinleriz, boşlukta yelpaze
Ve matem ve matemler ve matemlerimiz...

Hangi üzüntüyü kerteriz alayım söyle
Benden sana nasıl gidebilirim
Nasıldır mağlûpların zalimliği söyle
Bir çaba fazlası ağustostur beynim
Bir çapa fazlası denizden gelen şehir
Alacakaranlık uykusuzluğunda ülkemin
Sabah yakın değil midir?

BİSİKLETİN YANINDA KOŞAN ÇOCUK

Ülkemi seviyorum şahsında
Panik halde seviyorum hızlı hızlı
Cumada dışarıda kalmış bir tedirginlikle aslında

Karyağıyorum, kazağımın kollarına siliyorum yasımı
Modern şiir horasanda
Ellerim boynunda kışladı

Yararlı sonları bilmiyorum ne ki kariyer hesapları
Artık ne güneş organize sabahları ne dünya
Sen kesin hesaptın ben minha
Ahıska nerde yıl 1946

Gerçek mermiler kullanıyor hayat gerçekten sıkı
Öyle uzak bir yersin göğsümde öyle sapa
Jandarmanın bile bakmadığı...

Ülkemi seviyorum şahsında
Hızlı hızlı
Koşuyorum bisikletin yanında

MUKAVEMET

Aldığım gömleği giymemiş gibi güzelken sen
Üçüncü dünya dememişiz bir yer sen yani ben
Filmin ortasında elektriklerin kesilmesi...

Holigan suskunluğum olsun sana
Sıkıntının matematiği darp içerir
Hem çeri hem esir bir şekil
Çay söyler gibi durmak isterdim karşında
Bütün misketleri yütülmüş bir çocuk gibi değil
Tarık denize küsse kim haber uçurur dağa
Kim ölümlü uyruğuyla meyletmez aşka
Bulduğum sonuçları sıfırla çarpmak alışkanlığı
Affedilmez bir adayım denizin ortasında

Jandarma ile Mevlevi arasındaki dokuz fark
Niyetin kadar halis, parlak değil; cezanne
Veraset yoluyla geçer, istila ve çile
On üzerinden sen veriyorum hayatıma
Çünkü cimriyim yalnızlık konusunda
Bilmiyorum meydan larusta var mıdır?
Hazarda, bastonu memleket bir ihtiyar
Bilmiyorum sen var mısındır sevgilim
Hüzün kataloglarında, bakmadan tehditkâr

Beynime düzenli olarak meteorlar düşüyor
Kızlarımı da yok edemiyor mandrake
Cızırtılı bir radyo kadar zar zor
Frekansını buluyor, afro dünya bir acı
Kim demiş yoktur diye
Şairlerin meslek hastalığı

İSİMSİZ

Bir gün bir kahramanlık yapmayacak bu şiir
Ve siz ona isim vermeyeceksiniz...

Zamanında güzel bir kadınmış gibi
Batıyor güneş, ıstıraplı ve olağan
Bu, gündüz rastladığın ölümün
Gece nasıl göründüğünü kendine saklamaktır

Son kuşlar için çok genciz son rötarlar için
Kapıda kimsenin olmaması, rüzgârın bile
Sosyal bir krampa salar bizi metanetle
Yaşamak için çok genciz
Uzlaşmak için, sahip değiliz bir iğneye

Bir kahramanlık bir gün bu şiiri yapmayacak
Ve siz ona isim arayacaksınız

MEZZO MORTE

Koy beni omzuna, hazzın mezhebine
Güç sahibi, birçok izlenimden korkmamış kelimelerle
Varış noktasında bekle, kolay olmamış bir ömür için
Adaletin yerini bulması gibi sev beni

Ve bu Akdenize doğru bir saldırı başlatır
Hiçbir tülbent tutamaz, bize bir şehir atanmış olur
Suyunu kaybeden nehir sabrı, yavaşça
Lokum getirir birisi, üç Elham bir ahıska

Defnetmek için doğulmuş odaları ve oğulları
Bir meridyen de biz uydursak
Blöfü görülmüş bir kumarbaz gibi gülmesem de
Göbeği yolda düşmüş bir acı bu, ağır aksak

BARKODSUZ

Hatırla; yalnızlığın bizimle güneşe çıktığı
Sana kimsenin bakmadığı bir anda
Kapıyı ansızın açmış
Kuvvetli bir ittifaktı o hırka.

Bunu goebbels bilirdi altı çocuğu bir fünyesi
Reyonlara indiği gibi panik ve gece
Bir yorgancının vitrininde
Köşesinde balıarlıbahçenin
Senin de gelmiş olabileceğin o parkta
Barkodsuz ve çeşitli hareketlerle
Yaşamak;
Yirmi beş yıldır yaptığım propaganda.

Bir çocuk en çok başka bir çocuğa güvenir
Hatırla, yer yatağındaki akrebi
Bir çocuk en çok güneşi bilir
Ekoller ve matemler, an ve devlet
Gidipte konuşamadığım kız, lütfen lan
Bir çocuk en çok halının desenlerinde gider
Fanatik bir nergisi tutuşturamadığım el
Güzelin gözü, İstanbul fulya elli metrekare yer

Bunu kelleci kemal bilirdi kefil olduğu kredileri
Akdeniz'den, Korkutun Elinden gelen oğulları oysa
Üç numara amerikan bilmezdi berber ekrem
Hatırla, görmediğimiz bir okyanus bir de pusula
Düşürdüğüm aynadan arta kalan alaburus.

Artık seni sevebilirim.

BİTMEZ HİKÂYE

Issızlığı daha ıssız yapan
Gözlerinin beyazındaki yalnızlıktır
İyi bir hikâyen ve anlatacak biri
Çaya yavaş giren kaşık kırık
Gölgeler bana mümkün lambalar diri.

Bitti der yeni başlıyoruz diyen söz
İkimiz arasında sessizliğin icadı
Bunu ben bile anlamak zorundayım
Parmak ucunda çıktığım odaları
Çünkü dokunamayacağım kadar yakınsın

İçemezsin böylece su kendi işine döner
Boğazın kurur affedilmeyen bir akışta
Sözler tellere takılan kazak gibi
Bir yabancının bahçesine girerkenki tedirginlik
Gözler vişne lekesidir silemez onu hiçbir bez
Toprak da gidermez bu tutsaklığı
Duvar yıkıldığında taşlar özgür kalır ama gidemez

ÜLKEMİN EV HALLERİ

Senem'e

Dizlerinden julyan eden kadınefendi
Söyle bana her şey bittikten sonra kalan şey
Mırıldandığın bir ikindi mi?

Su damlalarını yarıştır, yorgun ve kirli
Yağarken, ölürken, irkilirken
Seni, beni ve ülkemin ev hallerini
Sesi andıran kokularla ahretlik yalnızlığımızda
Bırakacağız bu işleri bir akşam vakti

Ölümün bardak yetiremediği çayları
Biliriz bilmemek gibi kim o demeyi
Bir LW koridorunda memleket meseleleri
Üç ınınareli bidonda kanayan su
Kadillak ibresi, yüz seksen, iki yüz ve sen
Yanağım camda bakıyorum nefes nefese
Tabiî ki sırtına havlu konmuş bir aşktı
Tabiî ki bütün Türkiye.

"*geçti dost kervanı eğleme beni*"
Pil bitti, dedemin ısırdığı yerde vakit geçti
Niye kadınefendi mütareke adlı oğlanı sordun?
Onun yeri Almanya'dan iyi
Niye sıcak değil mi ehramın
Yükte hafif mi buldun yoksa yüzyıllık niyeti
Ben doğmadan çok önce lambalar ve köpekler
Sen diri, annem hocahanım, annem onyedi.
Çocuk daha masasında Pembe panteri...

UZUN ZAMAN

Bütün gün kalalım hiç durmadan
Bir hikâyeyi ortasında unutmak ile
Savaşır gibi yapan iki ordu olmaktan
Bizi korumayan aşk
Bir tepenin üzerinde bekler
Köprüler zentaya dökülür. Bazılarımız boğulur
Bazılarımız izler.

Ne bugünü ne yarını
Ben ölü olmadığımı biliyorum
Hatırlar mısın bir zaman
"ölüm hayati bir şeydir"
Dememiştin. Hırçın ve üzgün
Sen yaşadığını biliyorsun
A, abanoz ve yeni bir gün

Hayatım
Birinin bana üçe kadar sayması gibi
Arka kapıdan en hızlı atlarla kaçırılan
Bir yok oluştur
Televizyonda bir şey yoktur. Telefon çalmaz
Su suda kaybolur

Tarihte bugün mutlu olacağız
Şerefine ajandalar tükenecek yine
Adamlar eski adamlar değil ne yazık
Eskisi gibi ölseler de

Hiçbir şeyin bir nedeni var
Bir hikâyem ve biraz ekmek
Hırsla ısırdığın hayatta
Çarpık diş izleriyim. Evet

37°

Devamlı hızlanan bir çiçekten atlıyorum
En son bir kadının baktığı aynaya
Yüzü yüzüme bulaşır mı?
Kura(n) nehri hazara
Kıvrılır mı kenarları dudaklarının
Sığamadığım gülüşünde açıkta kalan acım

Her gün mutlaka gece oluyor
Çünkü güneş bitirilmesi gereken bir söz
Fazladan bir tabak, biraz kekemelik
Ölüm ve gülün aynı cümlede geçtiği susuşum
Bir ad bulamadığım soframdan aldığım helallik
Merkezine hain çemberim, sırtımdan vuran mum
Perdenin arkasından seçilebiliyor yalnızlık
Ben duruyorum.

Sustum o eski radyo gibi sessizliğimi
Şam'dan Moskova'dan Roma'dan duyuran
Ben hiç gitmedim... Dedim ya
Gittikçe küçüldü gemi
Dümdüzdü aşkım yuvarlaktı dünya

MANDALİNA KABUKLARI
YA DA
WAGNER'DEN KANAMALI

Kalbim ve paltom
Çift taraflı, kanamış ve polyester
Neredeysem oradalar
Yoğurt alırken ve sigara
Kız da orada sırtında bant
Blumia

Pek tabi mutluluğu
Üstünü iyice aramadan davet etmişimdir
Bozuk paralar, tornet, 37 ekran
Yarım kalmış bir şiir
Gitme demeyi unutan

Kente Wagner getirmişler
Toplanıp gittik, sabaha kadar çekyatın üstünde
Mandalina kabuğunda izmaritler
Seni bana uygulayan nedir?
Esenler'e ve Ankara'ya ve posterlere kadar
Kâğıt dolaplar gibi yıktığın kimdir?

İnsanlar diyorum telefon açan ve zile basan
Karıları ve kocaları ve tanıdıkları olan
Her yerdeler. Ah sütün mekaniği!
Tabur tabur yıkılıyor üzerime
Bilinmez ölümün bir kadına ettiği

Yul bıraynırdı o tamam buldum
Oğlunu vurmuştu hem de zırhından
Matemine şaşmıştın sevgilim ben gamzelerine
Atlılar devriliyordu güldüğünde

Sen gittin ve ben pencereleri açtım
Havasız kalmıştı dünya
Günlüklerim hiç yazmadığım
Bugün ilk defa tek bir kelime
Veda.

Rosemariagirbach, arkaş ve 2. Mustafa
Bunları da yazdım sonra...

EKSİK EVRAK

En güzel manzaramız olabilirdi çocuk
Mucidini arayan bir günah ya da
İstediğiniz sorudan başlayabilirsiniz
Filedelfiya anadoludayken mesela
Üstelik yankısı olmayan dağlar, denize paralel
Komser olmuş arkadaşlar işlevsel ve yavan
Ah yalnızlık! Kutsal aç, masadan ilk kalkan

Güneş bazı milletlerin şahididir, bazılarımız da bekâr
Bulutlar bir rüzgârla bir de vadeyle dağılır
Gözlerin sığınma talebimi reddedeli beri
Can çekişmek jeopolitik bir önem kazandı
Evet, kimi zaman haritalar tenimizde koşar

Bilinen bir göbek adı değil miydi?
O fener Rumları, seferadlar
Bilsem bahse girmezdim türkülerle ki
Onlar ezanın grameri gibi
Çekimser bir çiçek kadar
Yüzümden iç savaş çıkartan ağrılar

Şimdi uyusam bir şarkı iki dilde söylenir
Dünya çıldırır biz buna sabah deriz
Yanlış çağda doğru bir kast olmuşuz sevgilim
O masum günlerde bile çelebi denmemiş bize
Şimdi uyusam keşke, belki eve dönerim

PRİMADONNA

Ulaşabileceğim bir yere koy ilaçları
Senin sıcaklığında sakla...

Geliyorsun benimle gecenin bir köprü
Yaşamla ölüm arasında bir solukta
Gözlerimde böğürtlen kan ikilemi
Kaç metredir acı, aşk kaç nokta
Dişleri ağzından taşan bir gölgedir ikindi
Sen söyle her zaman işe yaramaz mı ilk öğrendiğin dua

O geldiğinde yani ölüm yani primadonna
Semerkantta yedi cüce uyuduğunda, bir prenses
Müslüman akrobatlarla kaçtığında
Su istemenin masumiyetiyle geldin bana
Kirli jalûzilerimize pazar günlerimizi sarıp
Dünyayı ele geçirme planları yaptığımıza şaşırarak
Bir acıyı tekrar minörden almak ne ayıp
Gölgeyi güneşten korumak...

Bir sülüğün kan emme kapasitesi kadar
Aşkı bir arada görmek için
Bakmamak lazımdır...

İNGİLİZLERİ KİM YENECEK SENİ KİM ÖPECEK

Yan yana oturduk kaldırımda seninle
Ta ki ben tek başıma kalana değin
Atlaslara ve ajandalara baktım yine de
Umudun son günü geçmişti, elini koyduğun yer senin
Boş zamanlarımda ben senim

Her zaman, hırçın ve yorgun, devlet rengi
Bir tek öğlen sessiz ve sarı
Kapısının önünde oturan bir kız sesi
Gelin ile damat imiş bu adamla şu kadın
Kasete çekmişler, üzerine dizi

Dizimdeki yaraydın hiç geçmezdi
Ruslara Allah dedirtmişti Emel Sayın
Seni gördüm bir Türkiye yoksa Kamerun iki
İngilizleri kim yenecek seni kim öpecek
Aceleye geldi hayatım ne olacak şimdi?

Tıbbın geldiği son noktada ağlıyorum kekeleyerek
Telefon defterine yazdığım şiiri soruyorum
Gömleklerimi soruyorum kahve lekelerimi
Bir türlü hatırlayamadığım başkentleri
Mırıldanıyorum tek başıma oturmuş kaldırıma
Fasın başkenti Fastı sevgilim dimi?

RACH 3

Çok senin yalnızlığı denmiş
İskandinav çeliğinin bükülmesiymiş
Nerede bir parıltı görsem
Yansıması sana da değmiş...

Ne var ki panik lejantta yoktur
Masumiyet kıtada merhamet ralımaninofta
Ne var ki adımla andığın kelime
Cümlelerimden çekilmek üzere
Ben cümleniz üzre göndere
Çekilmek; baka baka sesini kısmaktır.

Sessizlik elli ayaklı bir şeymiş
Judas'ın ağacını bir ev kadını da severmiş
Ne yana dönsem
Yağmur köpekleri bekleşirmiş

Ne var ki etkisinde kaldığımız bir şarkı kadar
Kalamadık ittifakında yasın
Ne var ki ikna edilmiş bir kurbağa
Atlamamışken de suya
Çıkan sesti beklentim.

Bana adını söylemedin. Hiç

İYİ ŞEYLER

İyi şeyler, sık kullanılan patika bir yolda
Bitmesine izin verilmeyen otlar gibi
Yola yakın ama ormandan yürüyen
Tedbirli bir izafiyet verir

Yaşamak küçük yer
İlk fırsatta aramadık, kırık bir boyun
Damar damar üstüne rastlaştık
Bulamadım ellerimi koyacak yer

Ortadan ikiye böldüğüm ölüm
Yarısı şimdi yarısı rüzgârlara dolan çorak
Madem kurcalanmış kapıların arkası
Yalama olmuş nefeslerdir çağdaş mutluluğumuz
Hızlı bir toprak girer fotoğrafa, çolak bir koku
Kötülüğün merhameti derdim evi terk eden oda
Ve odanın kaçtığı şehir
Tanıdık kimsesi yok hiçbir adamda

Bir avuç toprağı suya bir avuç beni
Suyu bulandırdık mutsuzluktan daha ağır
Kaçamadıkça geçemedikçe suyu yeniden
Eskiden basacak taş bulup da geçtiğim
Her göçte bana iade edildi yanın yören

VAKUM

İzini kaybettirmiş bir kıtlık
Oluyor yaşamak, bin çeşit yüz içinde
Merdivenlerimi çıkan acımasız taslak
İğnenin ucundan ipliği geçirene kadar
Çöküyor göğsüme, gerçeklere abanarak

İnce tozlar kalıyor ya canım hayatımızda
O hayat ki sadece bir istektir
Tozun toz kayanın kaya kalması gibi
Rüzgâra hibe verir, sıcağa ve soğuğa
O hayat ki çatlatmaktadır vakti

Yalnızlığım, kalabalığa karışır gider
Caddelerde nabzını kaybedercesine
Düşünde uyuduğunu görmek bazen
Kazananı olmaktır mürekkep oyununun
Karaağacı genç bir kıza benzeten

ÖLÜMDEN ÖNCE İLK ANTRAKT

Fatih Boduroğlu'na

Başını kaçırdım hayatın
Bu yüzden sonunu anlayamıyorum...

Hani mezarlıkta çocuklar suyla akarlardı
Kimimiz ucu ucuna yeten paraydık
Kimimiz poligonda açan kasımpatı
Bak hele şu namustan caddeye
Geçecek yirmi ikinci arabayı ve uçacak ilk çatıyı
Senin için tutuyorum kimse oturmasın diye

Ben kazansam da müttefiklerim kaybetmişti
İki yara bandıyla bir posteri
Tek cepheyle bütün yenilgiyi
Çekirdeğinde gördüm bir kadının
Yalnızlığı, savaştan boş dönen bir at gibi
Kariyeri, arabası ama çocuğu olmayan...

Artık kimsenin kullanmadığı bir kelime,
Unutulan diller gibi bilincim
Tenha bir kalabalıktayım... Bak şu halime
Dilimin ucunda dünya, diyebilsem sana
Arkanda duran şey bir akbaba

Teşekkür ederim çok oldu mu başlayalı?

POLİÇE YIRTMAK

Hepimize olur, ölüp de kıyıya vurması gibi denizin
Geri geldiğinde, beyaz ve solgun
Yeniden yaşlanamayacak kadar dingin
Çünkü kanla başlar, akan kutsal ısı
Tek hamleyle tanıdık birine çevirmek mesela seni
Cama çarpan kuşun yanılgısı

Hepimize olur, tali yoldan çıkmak hayata
Geceyi çakmak diye taşırsın tedbirli ve emin
Sekizde sekiz yaşamak denir buna
İşte o zaman bahar hemen kalkan bir misafirdir
Antrelerin gereksizliğini tartıştığımız bir zaman
Kocaman bir teras olarak, geri gelir

Hepimize olur, gölgeye, ışığa ve insanlara
Sen demek, fakat mesela diyememek
Aceleden yanıma alamadığım bir sevinç
Dinlemediğim anlaşılmasın diye gülümsemek
Zaten konuşurken carmina burana çalmaz
Özel efektlerde olmaz bazen sadece bir tüfek

MESKÛN MEKÂN

"Çok satan bir sırdan"

İlk girenin vurulacağı kapılar biliriz
Şimdilik gündüz gözüyle seveceğiz
Ağır ağır gideceğiz aşk meskûn mekân
En iyi savunma ölümdür sevgilim
Fakat yaşamak için hafifletici nedenler var
Linç kokmadıkça boynun,
Gemi ve sisin neşesi olduğu anlaşılır
İyi değildir bilirsin küçük harfle yazılır acılar
Sabah erken kalkıp delilleri karartmak gerekir,
Ben yaşamadım!
Posta kutuları siner gömleğime
Bunu hep anlar annem ben de onu anlarım

Pencereler sıska lobiler sessiz
Sabah sıra bekleyen bir kumru ya kanatları yanar
İki doktor birbirine ne söylerse
Yol yorgunu bir kadın kadar
Suça sirayet, romele ordu, bileklerime sıcak su gerek
Lotus çiçekmiş Varşova parçalı bulutlu
Zili çal, komşuya sor, ışığı açık bıraktım bilerek
Nüfus memurunun yazmayı unuttuğu o harfiz
Hepsi bu.

Ölümün benim mahallemde bir duldu
Kara bacakların taşlanmış ipekten,
Devletin ve mermerin bol olduğu yerden
Üç yetimi olan herkesin bileceği gibi
Hızlı yürürse Merve, yavaş yürürse sen,
Hangi oda o çocukluğunu dansa kaldırdığın
Hangi haciz tutkuma değen
Maviye ve namusa ve haydut ağacına rağmen
Bir bidon insan
Yılın bu zamanı, istersen yükselme devri istersen nisan

Seni seviyorum
Bu bir yerde yanlış yapıyorumun Arnavutçasıdır.

DURMA, ŞAHİT YAZARLAR

Paçalarıma kadar inmişti mesela
Bir taşın değerli olup olmadığı
Kafes arkasında eğleşiyoruz
Bir hastane komaya giriyor
Umut bir kızın yakasında nasıl durursa
Durmuyor gidiyor, gerçek şu ki
Denk güçleriz uykudayken hepimiz
Olsa olsa yakuttur senin yeşilin
Ben sen o sevinebiliriz

Herkes kendi ölümüne riayet etmeli
Yine de soluklansak olur, bu da bir olasılık
Nazilerden kaçan bilim adamı gibi
Beyazlığından burnu havada
Labirentini arayan bir karar mercii.
Bense yazın sonunu bekleyip kötü adam olmak için
Kaç okul bitirdiğimi saydım
Acının nerede olduğunu öldürmek için yanıldım

Koşulmak bir tepeden toz ve yükseklik götürür
İçinde veda ve veba geçen bir tür yasallık
Bir çeşit şarkı sıkıştırılabilir, işte gölgem yatık
Çıkınca tepeye, Ruslar Tuna'yı geçince
Macar isyanı, İstanbul eskisi, çıkınca karanlık
Gitmek tebdili kıyafet bir kasaba olur ilk evi yasemin
Dublörler ve casuslar, hepsi yaşamak için
Cenk vakti otoban üstünde varaklar
Fakat sakın siz bunu evde denemeyin

TRAFİK

Karşıdan karşıya geçti aşk
Önce sana baktı sonra sana sonra yine sana
Ve işte yüzüm yenişemeyen boksörler gibi
Fırtınası alınmış bir deniz, tende güzel duran yara.

kabahatler kanunu

FURKAN ÇALIŞKAN

Bütün gün kalalım hiç durmadan
Bir hikâyeyi ortasında unutmak ile
Savaşır gibi yapan iki ordu olmaktan
Bizi korumayan aşk
Bir tepenin üzerinde bekler
Köprüler zentaya dökülür. Bazılarımız boğulur
Bazılarımız izler.

Ne bugünü ne yarını
Ben ölü olmadığımı biliyorum
Hatırlarmısın bir zaman
"ölüm hayati bir şeydir"
Demeyiştin. Hırçın ve üzgün
Sen yaşadığını biliyorsun
A, abanoz ve yeni bir gün

Hayatım
Birinin bana üçe kadar sayması gibi
Arka kapıdan en hızlı atlarla kaçırılan
Bir yok oluştur
Televizyonda bir şey yoktur. Telefon çalmaz
Su suda kaybolur

Tarihte bugün mutlu olacağız
Şerefine ajandalar tükenecek yine
Adamlar eski adamlar değil ne yazık
Eskisi gibi ölseler de

Hiçbir şeyin bir nedeni var
Bir hikâyem ve biraz ekmek
Hırsla ısırdığın hayatta
Çarpık diş izleriyim. Evet

ISBN 978-975-996-212-8
9 789759 962128
4,00 ₺